

bestemmelser vil betyde *lempelser i beskatningen* for forskellige grupper af skatteydere.

Et par af de ny bestemmelser har til formål at *lette erhvervsvirksomhedernes tilpasning til de ny markedsdannelser*. Bestræbelserne for at udvide eksporten vil formentlig give sig udslag i, at mange virksomheder må afholde betydelige udgifter for at oparbejde ny markeder i udlandet. En del af de udgifter, der medgår hertil, vil efter de gældende beskatningsregler blive opfattet som anlægsudgifter. De vil derfor ikke kunne fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette gælder udgifter til rejser, reklame o. lign., når de afholdes for at opnå salg på markeder, hvor den pågældende virksomhed ikke tidligere har afsat sine varer. I praksis er det imidlertid ofte vanskeligt at afgøre, om sådanne salgsmkostninger skal anses som fradragsberettigede omkostninger eller som ikke-fradragsberettigede udgifter til etablering. Hvis de gældende regler på dette område opretholdes, må det antages, at denne sondring vil få større praktisk betydning, efterhånden som flere virksomheder må tilpasse deres afsætning til de ændrede markedsforhold. For at lette bestræbelserne for at udvide eksporten indeholder forslaget § 2 en ny bestemmelse. Herefter skal udgifter til rejse, reklame o. lign. kunne fradrages ved indkomstopgørelsen, når de er afholdt med det formål at opnå salg af varer og tjenesteydelser. Det er i denne forbindelse ligegyldigt, om der er tale om det løbende eller senere indkomstår. Som bestemmelsen er formuleret, vil den også gælde udgifter af denne art, som afholdes for at oparbejde et nyt marked her i landet.

En anden af forslagets bestemmelser tager sigte på danske virksomheder, hvis indkomst helt eller delvis er indtjent i udlandet f. eks. fra udenlandske filialer. Sådanne indtægter beskattes som regel i det land, hvor de er indtjent. Desuden medregnes indtægten fra filialen i den skattepligtige indkomst her i landet, dog efter fradrag af den skat, der er betalt i udlandet. Ganske vist har Danmark indgået overenskomster til *undgåelse af dobbeltbeskatning* i sådanne tilfælde med en række lande; men når virksomhed drives i et land, som vi ikke har overenskomst med, fører de gældende regler til, at der først betales skat i udlandet af den pågældende indtægt og derefter skat her i landet af samme indtægt.

Bestemmelsen i forslaget § 9 har til formål at undgå dobbeltbeskatning i disse tilfælde.

Som følge af industriens udbygning og de nuværende boligforhold bor mange arbejdere og funktionærer i betydelig afstand fra deres arbejdsplads og har derfor større *udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads* end andre skatteydere. Disse merudgifter kan som hovedregel ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Fra og med skatteåret 1956-57 har der dog været adgang til bevillingsmæssigt at få nedsat den skattepligtige indkomst, når